ПРОМІНЬ

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

PROMIN

Рік XXVI, ч. 1 СІЧЕНЬ — 1986 — JANUARY Vol. XXVI, No. 1

ПРОМІНЬ

Рік XXVI | СІЧЕНЬ 1986 | Ч. 1

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

раз у місяць з винятком липня

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплати і всю кореспонденцію слати на адресу:

PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B.,
Winnipeg, Man., Canada
R2W 3R4

Річна передплата в Канаді та до інших країн $12.00
Одно число 1.20

PROMIN

No. 1 | JANUARY, 1986 | VOL. XXVI

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee
NATALIA KOHUSKA — Editor

Correspondence and subscriptions should be addressed to:

PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B.,
Winnipeg, Man., Canada
R2W 3R4

Subscription in Canada and other countries $12.00
Single copy 1.20

Редакція застерігає собі право скорочувати дописи і виправляти мову. Хочемо дати місце в журналі всім тим, що дописують і тому всякі дописи мусять бути чітко написані і без обширних описів.

ЗМІСТ:

Централя — З Різдвом Христовим 1
Г. Матушевська — Різдвяні звичаї на Волині 2
Микола Голубець — Різдвяна Ніч 3
Коляда — Бог Предвічний 3
Іванна Савицька — Порожне місце при столі 4
Коляда — Добрий Вечір 4
М. М. — Світова Комісія СКВУ Декади Української Родини 5
Щедрик і його автор, Щедрик 6
Син — Лист до батьків 7
Сестричка Уля — Бабусин найщасливіщий Свят Вечір 8
Нашим дітям 10
Є. Білич — Провінційний семінар 11
Громадська хроніка 12
Prime Minister — Christmas Greeting 15
Ukrainian Life — Christmas Eve in Old Ukraine 16
She Second Wreath Conference 1985 17
EXPO 1986 18
Ювілейний фонд Променя 20
Різдвяні привіти від 21 до 34

Рисунок обкладинки — ДАРІЯ БРОДГЕД

Ілюстрація — КРИЧЕВСЬКИЙ — Традиційна коляда

Second Class Mail Registration Number 1925
International Standard Serial Number ISSN 03802140

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ, НОВИМ РОКОМ І СВЯТИМ ЙОРДАНОМ

вітаємо

Блаженнішого Митрополита Василія, Преосвященнішого Владику Івана й духовенство Української Православної Церкви в Канаді, членство всіх складових організацій СУС, членство Союзу Українок Канади, редакцію „Промінь" і всіх його читачів. Найкращі святочні побажання засилаємо також всьому українському народові у світі та на рідних землях.

Христос Раждається! Славімо Його!

ЦЕНТРАЛЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Анна Холод — голова **Марія Цьона — секретарка**

Різдвяні звичаї на Волині

Різдво в Україні, на Волині святкувалося дуже врочисто і трохи по-йнакшому, ніж тут. У нас теж обдаровували подарунками, переважно дітей. Але це не було головне. Важне було дотримати всі традиції, які плекав український нарід віддавна. Святкували цілі два тижні.

Починалось з того, що 6-го січня на Свят-Вечір, або, як ще називали, на Коляду, збиралась уся родина на вечерю. Коли на небі засяяла перша зірка — це був знак, що вже пора сідати до вечері. Стіл був застелений білою скатертиною, а під нею було постелене сіно на знак того, що малий Ісусик народився в яслах на сіні. В куті хати під образами стояв сніп збіжжя, поруч посудини з кутею й узваром. На цей вечір приготовляли 12 страв. Засвітивши свічку перед образами і прочитавши молитву, сідали всі до столу і споживали все за чергою, а на кінець — кутю. Потім зичили собі взаємно всяких благ і починали колядувати. Дітям роздавали ласощі, цукерки, горіхи. Особливо по селах України ці звичаї дотримувались. На Різдво була урочиста Служба Божа, після якої знову збиралась молодь у гуртки і йшли по селі колядувати. Їм за це давали різні гостинці і дрібні гроші. Тоді діти колядували не задля заробітку, а для приємности, і для прослави Ісуса.

Особливою увагою втішався різдвяний театр-вертеп. Підлітки і молодь перебиралися за царя Ірода, ангелів і чорта. Ірод був у короні з золотого паперу, на собі мав ніби королівські шати, мав борідку з волокон льону чи конопель, а в руках скіперт — знак влади. Ангели мали крила з гусячого пір'я, а чорт мав маску з рогами і ходив у вивернутому вовною кожусі. Ірод сідав на крісло і казав до своїх слуг: „Я, Ірод, цар Юдеї, велю вам повбивати всіх малих хлопчиків, навіть мого сина не пожаліти". Він, цей Ірод, хотів вбити Святе Дитятко і тому дав такий наказ. Тоді слуги виходили і за якийсь час верталися, подаючи Іродові маленьку коронку, кажучи: „Ми повбивали всіх хлопчиків і твого сина не пожаліли". Цар Ірод розжалений, що і свого сина наказав вбити, встромляє собі меч у серце і вмирає. Знадвору вскакує тоді чорт і, закинувши на Ірода ланцюга, виволікає його надвір. Тоді ангели з радости, що правда перемогла, співали: „Слава Богові на небі".

А вже на Новий Рік, 11-го січня, або, як казали „на Маланку", був інший звичай. По відправі в церкві, малі хлопчики ходили по хатах, посіваючи зерном і „новолітували", поздоровляючи мешканців дому. Вони промовляли: „Бажаємо щастя і здоров'я в Новому Році. Дай Боже прожити і другого дочекати". Часом ще приходили з козою, яку провадив жид. Козу представляв хлопчик у вивернутім кожусі, з маскою на голові у виді козячої голови. Жид, що тримав її проказував: „Скік коза на стіл, а з стола на діл, стань обернися, всім поклонися: і господарю і господині і всій його чесній родині" Коза кланялась всім, а жид простягав торбу, щоб дістати дарунки.

А через 6 днів, 19-го січня були Водохрищі. Напередодні робили теж вечерю з кутею, але споживали менше страв. Тому називали цей вечір „голодна кутя". Увечорі дівчата ходили по хатах щедрувати. Щедрівки — це пісні, які співають під Водохрищі. Вони дуже гарні, як от „Щедрик, щедрик, щедрівочка, прилетіла ластівочка..." Цю щедрівку знають усі українці. Співають її й чужинці, бо вона дійсно дуже гарна.

На Водохрищі ходили святити воду до річки чи ставка. Робили хреста з льоду, ставили на ріці, біля нього прорубували ополонку, щоб вона виступила наверх. Тоді її святив священик і роздавав людям. Вони набирали воду, несли додому і кропили нею хату, та забудування для худоби.

Так минав час святкувань, що розпочалися Різдвом, а закінчувались Водохрищами. Тоді вже аж до посту наступали м'ясниці, повні забав і веселощів.

Г. Матушевська

Микола Голубець

РІЗДВЯНА НІЧ

Різдвяна ніч — горять на небі зорі,
Земля в снігів сріблястій пелені,
Пісні якісь і музика в просторі,
Поля, ліси в чарівнім полусні.

Якісь огні запалюються в горах,
І ніч якась не та, що була вчора...

Різдвяна ніч — хіба сказати дасться,
Як повно в ній і таємниць і мрій,
І спогадів і снів і скільки щастя,
І скільки віри в сповнення надій?

Бож це та ніч, в якій зоря засяла
Й на цілім світі... Нова Радість стала.

В таку то ніч, дві тисячі літ тому
Огнями знявся галилейський степ,
І наче сонце світові цілому
Під Вифлиємом зайснів вертеп.

Де серед горя, холоду й недолі,
Прийшов Князь слави, світла, правди й волі.

В ту ніч здрігнулись деспотів палати
Від гордих веж до мраморних основ,
В ту ніч в тюремні мури-каземати
Неначе промінь, сонячний зійшов.

І обжемчужив мученицькі рани
І золотом озолотив кайдани...

Різдвяна ніч — горять на небі зорі,
Земля в снігів сріблистій пелені,
Пісні якісь і музика в просторі,
Поля, ліси в чарівнім полусні.

Якісь огні запалюються в горах,
І ніч якась не та, що була вчора.

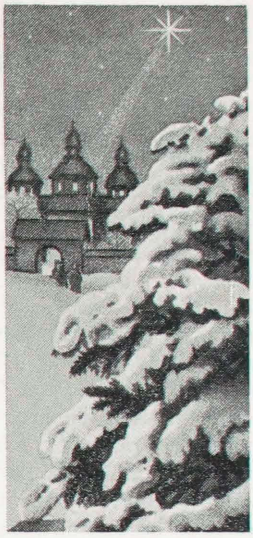

Бог Предвічний

Бог Предвічний народився;
Прийшов днесь із небес,
Щоб спасти люд свій весь,
І утішився.

В Вифлеємі народився;
Месія, Христос наш
І Пан наш для всіх нас
Нам народився.

Тріє цари йдуть со дари:
До Вифлеєму міста
Де Діва Пречиста
Сина Повила.

„Слава Богу!" заспіваймо
Честь Сину Божому
І Пану нашому
Поклін віддаймо.

Іванна Савицька

Порожнє місце при столі

У містерійну Різдвяну Ніч проходить земними просторами Божа Мати з малим Дитятком на руках і шукає порожнього місця при свят-вечірньому столі. Їй треба молитовної тиші, любови, миру й тепла.

О, як хотілося б, щоб вмовкли в цю ніч на фронтах кулемети, щоб втихли братовбивчі стріли, розривні бомби, щоб не палали вогні, і щоб разом з малим Дитятком прийшли на землю мир і любов і братолюбіє й ота настроєвість торжественного свята. Де ж їх шукати в сучасну неспокійну добу, вщерть налиту ярмарковими буднями? Сліпучі торговельні реклямами голосять вправді прихід Божого Сина, та шум і гамір юрби глушать різдвяну колядку, а комерційні настрої і погоня за грішми такі далекі від суті Тихої Ночі.

При свят-вечірніх с т о л а х, заставлених сріблом і вином, немає порожнього місця для Дитятка-Ісуса, алеж, — не в царських палатах і вигодах народився Предвічний Бог. Він народився в убогості й холоді, в приниженні й на вигнанні ,і там шукає Марія порожнього місця на Свят-Вечір.

Широкі простори України потопають у темні. Не чути різдвяних колядок, чорними тінями хиляться мовчазні церковці, оцілілі від смерти. Невже не святкують Різдва налякані гнобителем люди?

Та ось за залізними ґратами блимає-світиться свічка, і горстка в'язнів проказує свят-вечірню молитву.

Вбогість, і холод, і самотність, а світло свічки, мов Вифлиємська Зоря, благовістить прихід Спасителя.

Одна тарілка ч е к а є на Найдостойнішу Гостю. Відкриймо й ми в наших серцях порожнє місце для тих, що в холодних концтаборах і „психушках"" виглядають з тугою свят-вечірньої зірки, а сідаючи до Святої Вечері прокажім спільно молитву-поезію Юрія Клена:

Помолимось за тих, що у розлуці
Помруть відірвані від рідних хат;
Помолимось за тих, що у розпуці
Вночі гризуть залізні штаби ґрат,
Що душать жаль у невимовній муці,
За тих, кого веде на страту кат.
Над ними, Господи, в небесній тверді
Простри свої долоні милосердні!

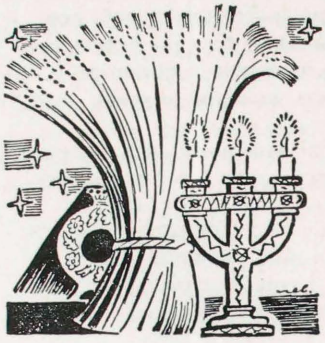

Добрий Вечір, Тобі, Пане Господарю!

Добрий вечір тобі, пане господарю!
Радуйся, ой радуйся земле,
Син Божий народився!

Добдий вечір тобі, пані господине!
Радуйся . . .

Добрий вечір всім вам, що живуть в цім домі!
Радуйся . . .

Застеляйте столи та все килимами
Радуйся . . .

Та кладіть колачі з ярої пшениці
Радуйся . . .

Бо прийдуть до тебе три празники в гості
Радуйся . . .

А перший же празник — Рождество Христове
Радуйся . . .

Другий же празник — Василя святого
Радуйся . . .

Третій же празник — Святе Водохреща
Радуйся, ой радуйся земле,
Син Божий, народився!

Світова Комісія СКВУ Декади Української Родини
Ч. 4

М. М. (Філядельфія)

Лист

Дорога Пані,
Вельмишанований Пане:

Не читайте цього листа, якщо Ви саме кудись поспішаєте. Не читайте його теж, коли Ваша увага зайнята професійними чи домашніми турботами, або коли Вам сьогодні в чомусь не пощастило й у Вас поганий настрій. Відкладіть читання на вечір, коли проминув метушливий день, діти вже вгомонилися і сплять, а в хаті затишно і спокійно. Сядьте тоді, Панство, обоє і прочитайте оці рядки. Це не чергове прохання до Вас про грошову пожертву. Це відзивається до Вас громадське сумління, яке вимагає Вашої неспішної, а поважної і глибокої застанови.

В чому справа? **В найважливішому:** у нашому майбутньому, **у Ваших дітях.** Ви привели на світ своїх малят у країні добробуту і повної свободи. Ви любите своїх дітей, піклуєтеся ними, оточуєте всякими вигодами, а рівночасно дбаєте про їхню освіту й виховання: вибираєте для них добру школу, вчите музики, посилаєте на балет, — а пам'ятаючи про своє українське походження, посилаєте їх теж до школи українознавства і вписуєте до Пласту, СУМ-у, чи ОДУМ-у. Чи можна вимагати від Вас іще чогось більше? Здавалося б, що ні, — а все таки можна і навіть конечно потрібно. **Чого саме?**

І Ви і ми всі не робимо всього, що можна і що треба, для збереження **Української мови.** Не обдурюймо себе самі й не даваймо обдурити себе іншим, мовляв, мова не найважливіша річ, без знання української мови можна теж бути патріотом своєї землі. Так говорять слабодухи, щоб виправдати своє каригідне занедбання, люди яких діти вже втратили не тільки рідну мову, але й усякий з'вязок із українством. На кожному кроці стрічаємо таких "колишніх українців".

Скажете: адже ми посилаємо наших дітей до української школи, до молодіжних організацій. Ми платимо шкільні оплати, підпомагаємо організації молоді — там повинні навчати дітей по українському говорити й думати. Ми, батьки, обоє важко працюємо на прожиток у нас уже не вистачає ні часу, ні сили, ні енергії робити те, що повинна зробити школа й виховна організація.

Це правда і ні. Бо і школа займається Вашими дітьми впродовж тільки 4-ох годин у тижні, а виховна організація всього одну чи дві години. Всю решту часу діти перебувають або серед чужих, або з Вами. Ані за чотири години в суботу, ані за дві години в часі тижня не можна зневтралізувати впливу чужого оточення, зокрема чужої мови. Школа й організація можуть допомогти дітям засвоїти рідну мову, але НАВЧАТИ і вимагати ВЖИВАТИ її можуть тільки й одиноко БАТЬКИ в родинному домі. І від цього обов'язку не можна "викупитися" ні шкільними оплатами, ні пожертвами на потреби молодіжних організацій.

Чи це значить, що батьки — побіч усіх своїх трудних і численних зайнять — мають вести ще з дітьми лекції української мови? Зовсім ні. Правильної мови і граматики навчаться діти в школі. Дома від батьків вони повинні в першу чергу навчатися ШАНУВАТИ І ПОВАЖАТИ свою рідну мову, не вважати її другою, побічною, мало потрібною мовою, а мовою, якою вони ОДИНОКО І ВИКЛЮЧНО порозуміваються з батьками і членами родини, а теж із товаришами і приятелями-українцями. ЦЬОГО МОЖНА ДОСЯГТИ, хоч правда, з великим трудом. Бо так, як домашня праця доброї матері і дружини ніколи не кінчається, так само НІКОЛИ НЕ КІНЧАЄТЬСЯ постійна, трудна і вперта боротьба за українську розговірну мову в родині, яку мусять вести однозгідно й одностайно батько і мати, і то на два фронти: з дітьми, які приносять чужину із школи і вулиці, і з самим собою, бо батьки теж виставлені на вплив оточення. Культурна і мовна чужина, що нас оточує, тисне із усіх сторін немов вода морських глибин на занурений підводний човен. Якщо знайде в ньому найменшу щілину, негайно силою втискається в неї, поширює її і грозить затопленням. Батьки мусять бути постійно чуйною залогою свого домашнього судна, вічно на сторожі перед небезпекою.

Та найважливішим засобом є особистий добрий приклад батьків:

- говоріть між собою і з дітьми виключно по-українськи;
- не мішайте чужих слів до української мови, наша мова багата;
- якщо приймаєте в себе гостей-українців, говоріть із ними виключно українською мовою і вимагайте цього від Ваших гостей, У ВАШІЙ ХАТІ ВАША ПРАВДА і така вимога не може образити гостей;
- не ходіть з дітьми у відвідини до знайомих українців що вже перейшли на чужу розговірну мову;
- читайте самі і заохочуйте дітей читати українські книжки й журнали.

Ми розуміємо, що легше приписати рецепту чим приймати ліки, легше радити, чим пораду виконувати. Але тут ідеться про справу незвичайної ваги: особи й установи, які слідкують за нашим громадським життям, з острахом стверджують щораз швидше завмирання української розговірної мови в наших родинах. Якщо мовна асиміляція піде далі таким темпом, то ми в короткому часі перестанемо існувати в цій країні як окрема мовна група. УКРАЇНСЬКА МОВА ВМРЕ НА НАШИХ ОЧАХ, ще заки діти наші доростуть, щоб могти користати з наукових інститутів, які для них творимо

Б'ЄМО У ДЗВІН НА ТРИВОГУ. Багато з нас сьогодні є в положенні отих братів незрячих, до яких великий Шевченко звертався словами: „схаменіться, будьте люди". Кличемо Вас до трудного й відповідального діла у Ваших домах і до співпраці з нами поза Вашими хатами. Слідкуйте за статтями на цю тему в пресі, а в першу чергу: ВСІ РАЗОМ постановім боротьбу із лихом.

БАГАТО УСПІХІВ!

(„Новий Шлях", 14 вересня 1985)

Щедрик і його автор

У різдвяному часі, коли із усіх голосників ллється святочна музика, колядки та пісні, напевно не один із наших читачів слухає також прегарну композицію української щедрівки, яку переклали на англійську мову та яку співають найкращі хори.

Автором цього „Щедрика" є відомий український композитор Микола Леонтович, який загинув у невияснений спосіб 1921 року у хаті свого батька на Поділлі. Загинув, застрілений правдоподібно большевицьким агентом у розцвіті своїх сил і музичної праці. Микола Леонтович виховувався під впливом славного батька української музики та композитора Миколи Лисенка і працював як учитель хорового співу й диреґентури в різних школах на Поділлі, Київщині та Катеринославщині.

Залишив по собі більше як 130 опрацьованих народніх пісень на хори та кілька творів на слова поетів. Найбільше відомі із його творів саме „Щедрик", що здобув своєю прегарною радісною музикою славу в багатьох країнах, „Почаївська Божа Мати", „Над річкою беріжком", „Козака несуть" та інші. Працював також над оперою п. н. „Русалчин Великдень", але, на жаль, її не закінчив. Але усі хорові твори Леонтовича, й ці побудовані на народніх піснях і власні, загально люблені та цінені, їх залюбки всюди співають наші найкращі хори. А „Щедрика" співають усі, свої та чужі, — лишень рідко можна середи чужих почути, що „Щедрик" це композиція українського композитора.

Щедрик

Щедрик, щедрик, щедрівочка,
Прилетіла ластівочка,
Стала собі щебетати,
Господаря викликати:
—Вийди, вийди, господарю,
Подивися на кошару,
Там овечки покотились,
А ягнички народились.
В тебе товар весь хороший,
Будеш мати мірку грошей.
Хоч не гроші, то полова,
В тебе жінка чорноброва.
Щедрик, щедрик, щедрівочка,
Прилетіла ластівочка.

Із збірника „Українські народні пісні" М. Леонтовича, Київ 1952 р.

ЛИСТ ДО БАТЬКІВ

Дорога Мамо і Тату! Це, що я бажаю Вам сказати — це вислів моєї вдячности Вам. Звичайно люди їх виявляють тоді, коли вже запізно, слова про заслуги людей говорять як останні, надгробні слова, коли людина, що заслуговує на глибоку вдячність, відійшла вже у вічність.

Сьогодні я надхненний почуттям особливим і хочу поділитися ним з Вами не тому, що Вам уже 83 і 84 роки ,але я прагну розказати Вам як я оцінюю своє життя і своє домашнє виховання — все те, що Ви дали нам — своїм дітям. Даруючи мені життя, подбали Ви про моє щастя, нагородили мене добром.

Коли оглянуся в минуле, так багато хотів би я сказати Вам з того, що пам'ятаю. Моє перо висохло б, а всіх прекрасних спогадів не написав би.

З моїх ранніх літ я тямлю — яка особлива неділя була в нашій родині. Ти тяжко, Мамо, працювала, щоб неділя була святкова. Неділя була спокоєм для нас усіх, великим святом.

Тату, я ще був малим хлопцем, коли Ти познайомив мене з багатою українською літературою. Читав нам „Сини землі", „На уходах" та інші історичні твори про запорожців та боротьбу, читав і казки „Тисяча і одна ніч". Пам'ятаю, яким популярним вже було радіо, як мої товариші втішалися ним ,а наша втіха була у співі, в музиці, бо Ти дуже дбав про це, щоб ми любили спів і музику вибрану. І за це я вдячний Тобі. Пам'ятаю, як ціле літо Ти возив нас до Рідної школи, щоб ми вчилися своєї історії, культури, мови, щоб були членами хору, танцювальної групи. Я не забув того, що інші діти мали гроші від батьків на „витрибеньки", а Ти купував нам книжки, газету „Український голос", возив нас на виставу „Ой, не ходи, Грицю!", „Наталки Полтавки", побачити фільм з цього твору й багато іншого. Багато всього іншого пригадується. Мене завжди огортає настрій побожности, тієї рідної духовости ,яка панувала в нашім домі. Ми були одні з щасливих дітей, бо Ви навчили нас молитися. Ми знали молитви — „Отче наш", „Боже будь милостивий", „Царю небесний" та інші, бо Ви — Батьки дбали про те, щоб ми ходили до церкви. Брали нас і тоді, до церкви віддаленої на кількадесят миль, коли в нас не було Богослуження. В неділю треба було встати раненько (після забезпечення кормом худоби), сонце зустрічало нас в дорозі до сусідньої церкви. Всі ми (а було нас восьмеро) користали з такого виховання, вартостей якого в той час ми ще не розуміли. А тепер я сам себе не раз питаюся — як маю віддячитися Вам? Чи хто з дітей склав вже колись подяку, чи дав признання за щасливе дитинство, за всі Ваші старання за стільки любови. Ми зросли в теплі Вашої любови, вона була така природня, така глибока, справжня материнська і батьківська. Було ж так багато у Вашому піонерському житті труднощів, але Ви і Ваша посвята була велика й тому ми діти були щасливі.

Пригадую, як Ти, Тату, ходив пішки далеко, щоб будувати церкву і Народний дім. А нашу хату будував особливим способом як в Україні — на зруб.

Глибоко зберігаю в серці й дорожу тими піснями, що Ви нас навчили. В кожній пісні була для нас наука. Ось наприклад:

1. Гей, школярики-соколи,
2. Раз був собі пустий хлопець,
3. Ходив до школи, не хотів ся вчити,
4. Школярі, школярі, чоло догори.

Нам не треба було багато говорити про те ,як маємо поводитися і що краще в житті вибирати. В отих піснях було виразно сказано про гідність, послух і дисципліну. А про повагу, згоду і любов, були ще інші пісні:

1. Де згода в родині,
2. Люблю Бога, тата, маму,
3. Люблю я маму, люблю вітця.

Співали ми й про Україну, про її красу:

1. „О, Україно, о люба ненько",
2. У горах Карпатах,
3. Ой у саду, саду.

І очевидно, всі ми знали Шевченків „Заповіт". Ця листа пісень безконечна. Я навчився співати й безмежно люблю спів. Ми ще не раз поспіваємо! Пам'ятаю, що п'ятирічним хлопчиком я дуже любив пісню „Ой, їхав я коло млина". Сусіди любили мій дитячий спів і нагороджували мене цукерками або п'ять центами. А що вже говорити про наші релігійні святкування. Вони мене і досі зворушують до глибини. Як вдячний я Вам за все це, що Ви мені передали.

ВЕЛИКДЕНЬ — Твої писанки, Мамо, сорок-клинців, гребельки, заячі вушка та інші. А паски — все це бачу, чую радісне вітання „Христос Воскрес!", воскресна пісня „Христос

Воскрес, радість з неба сяє ясна" бринить в душі і досі.

Глибину Різдва досі не можу збагнути. Приготування, запах харчів — ковбас, шницлів і „джем, джем", коржики, Свят-Вечір з дванадцятьма українськими пісними стравами, обрус, сіно під обрусом, сіно під столом, на столі мистецько вироблені калачі, великий горщик куті доварюється на кухні. Вечеря, вся родина довкола довгого стола, молитва, тато благословить всіх нас і страви, по хаті розніс ся запах ладану — і радісний привіт „Христос Раждається!"

Після вечері — яка ж радість колядувати, а згодом під столом квоктати на сіні: „Квокво сто курок, а один когуток", і збирати горішки, що Ти, Мамо нам там підкидала. Здається, що було давно, але воно таке виразне в пам'яті, таке дороге, у споминах прекрасне, непроминаюче. Яка ж за це наша вдячність Вам, Батьки!

Для Вас, Дорогі Мамо і Тату, лишається згадати минуле й бути щасливими, дарма, що були невигоди, тяжкі обставини. Але в них Ви збагатили життя своїм дітям, внукам і правнукам, яким Ви всі це добро передали.

За все добро, тепло, за чудові спомини, з якими Ви випровадили в життя, залишуться незабутніми.

Поклін Вам — Ваш любий син.

Бабусин найщасливіший Свят-Вечір

Родина Марчуків на Волині — велика. У ній три покоління жили разом за давніми традиціями. Внуки й діти, шануючи діда і бабу, батьків, трималися роду, не хотіли відокремлюватися від родинного хутора, хоч і не був уже він їхньою власністю (в селі був колгосп).

Воєнна хуртовина розпорошила була родину — дядько Степан був з війни в німецькому полоні, дядько Роман, Євген і дідів брат Василь у большевицькій тюрмі, а тітки Оля Ніна з чотирьома дітьми, дядько Микола з дружиною та трьома дітьми, дідусь і бабуня — відбули заслання в Сибіру. По війні, ще в 1946 році, повернулися на свій хутір. Дідусь, дядько Микола і тітка Ніна тут і померли. Невідомою була ще тільки доля тітки Уляни, яка перебувала перед війною у Львові, бувши студенткою. Тому й бабуня часто побивалась, плакала й молилась:

— Боже! Пішли мені звістку про мою наймолодшу дитину! Дай мен ласку, якщо не побачити її живою, то принайменше знати те, що вона жива!

Олег любив свою бабуню. Вона стільки всього вміє оповідати! І ніколи не сварить нікого, завжди вміє помиряти дітей, коли між ними зайде непорозуміння. Олег особливо любив слухати бабуниних розповідей про старі часи.

— Та що оповідати тобі, синочку? Я уже розказувала про Різдво? Ех, то були далекі, старі й святі часи. Бувало покійний дідусь перед Різдвом кожного вечора вчив хлопців колядувати з вертепом. Він знав стільки старих колядок, що не спам'ятаю навіть їх назв. Співав дідусь у церковному хорі, часто диригував хором. Давав і нам, жінкам, повно роботи. Ми мусіли шити одяги для вертепних ляльок, для хлопців, які ходили „з козою", обліплювали кольоровими паперами звізди, що їх дідусь робив залюбки для колядників. Це все відбувалося у нашій хаті.

— А такі хлопці, як я, ходили вже колядувати? — поцікавився Олег.

— Ходили, але вдень — зараз після обіду першого дня Різдва.

— Бабусю, а чи до нас цього року прийдуть колядники? Я дуже хочу, скажіть татові, щоб їх навчив колядок, як колись дідусь це робив.

Бабуся зідхнула тяжко, притулила до себе голівку Олега й не сказала нічого. Вона звернула розмову з внуком на розповідь про маленьку Улю, бо думка про неї ніколи її не покидала. А Олежко любив слухати бабуниних казок про дитинство і юнацькі роки тітки Уляни.

— Улянка була цікава до всього. Мала дуже багато товаришок. Бувало на літо їх тут наїздило багато. Гостились тут і хлопці також.

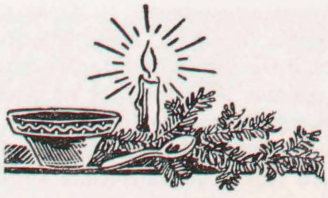

—А де вони всі спали? Їх же було багато, кажете, бабуню?

— Хлопці в стодолі на сіні, а дівчата у вітальні на підлозі. Покійний дідусь дуже любив цих наших гімназистів, Улених товаришок і товаришів. Вони й допомагали в господарстві, хоч не всі вміли працювати на полі. Це гарні були діти й часи!...

— А Уля вміла працювати на полі? — цікавився Олег.

— О, вона до всього була охоча! Вміла всяку роботу. А взимку, коли приїжджала на різдвяні вакації, читала нам голосно. Ми всі в їдальні щось робили, а вона розповідала, читала. Всі ми її за те любили. Вона мріяла опікуватися мною і дідом, коли будемо старими. Але доля вирішила інакше... І бабуня заплакала. Олег шукав за хустинкою для неї. Потішав:

— А ви не плачте, бабуню! Вона приїде до вас, побачите! Вона десь є, бо вона така добра!....

І так кожного разу розмова кінчалася бабуниним плачем і Олеговим її потішанням. Олег бачив тітку Уляну на портреті, на багатьох фотографіях в альбомі. І він не менше від бабуні хотів би її побачити живою.

**
*

Минуло багато років після війни. Виріс Олег, був уже студентом університету. Але приязнь його з бабунею ніколи не слабла. Бабуня вже була дуже немічна. Зближався Свят-Вечір 1964 року. Ось уже й 6 січня. Прибули всі до бабуні, хоч не було це так легко зробити з працями в школах чи на підприємстві.

Спускався сумерк на землю. Зникала заграва на заході. Засвітились вікна у хатах. Щільно закривали вікна занавісками, хоч це й було на хуторі.

Родина Марчуків засіла до Свят-Вечері. Бабуня проказала молитву — за живих, зокреба за безпеку Улі, потім за померлих. Урочистий і небуденний настрій. Глибоко у серцях кожного з'являлись теплі почуття, спомини про дитинство. Бабуня проказувала, а за нею Олег і всі діти слова колядок „Небо і земля", „Нова радість стала". Співати їх боялися, бож дітям у школі, а дорослим на місцях праці за колядування могли б докучати комуністи, коли б довідалися про це.

Нараз почулися кроки під вікном. Усі насторожилися. Почувся стукіт у двері. Тітка Оля

відчиняла їх і впустила листоношу — знайому дівчину. Вона була весела, усміхнена:

— Оце так поспішала я, щоб принести вам дарунок. Не вгадаєте, який! Це для вас, бабусю! — сказала, поклавши папірець з телеграмою перед бабунею.

Тітка Оля читала: „Дорога Мамо! Усі мої рідні! Я з Вами сьогодні! Лист в дорозі! Уляна Марчук'.

Бабуня кинулась обіймати листоношу. А всі плакали з радости, обіймалися. Олег підніс маленьку худеньку бабуню в обіймах, крутився з нею по кімнаті й викрикував:

— А я не казав! Я ж казав, що так буде! знав, що добрі люди не можуть пропасти безслідно. Є наша тітка Уляна! Вона навіть приїде до нас ,з Канади, я певний!....

Багато було пам'ятних Свят-Вечорів у бабуні, але цей у 1964 році вона пережила найрадісніше. Вже й не зважала на те, що може хтось підслухати їхню розмову. Родина колядувала „Вселенная ,веселися!" і звуки коляди летіли в білі сніжні простори геть аж до Вінніпегу. Мабуть їх чула віднайдена нарешті Уляна, за якою так тужили стільки років її мати і ціла родина.

Сестричка Уля.

НАШИМ ДІТЯМ

Святий Вечір

На Свят-Вечір, красний Вечір
Ясна зірка в небі сяє,
І молитву шепчуть бори,
Десь таємний спів лунає.

То українська дитина
Ніжно тулиться до мами:
— Нене, що то за новина?
Хто співає над полями?

То Свят вечір, мій соколе
Так шепоче люба ненька
То звенять ангельські хори
То вродився Ісус Маленький

За любов, за справедливість
Це Дитя буде терпіти
Всіх покривджених підійме
Замість терня дасть їм квіти.

Замість смутку і недолі
Дасть Ісус добро свободу,
І дарує кращу долю
Українському народу.

Ю. І.

Свято маленької ялинки

У лісі росла маленька ялинка. Серед своїх братів і сестер вона була найменша. Часто нарікала на свою долю та заздрила другим більшим деревцям, хоч сама була дуже гарна, пушиста, зелена, а гилля в неї було широке, густе й розлоге.

Сьогодні вона дуже нудьгувала й сумувала. Її сестрички та братчики поїхали до людей. Там тепер велике свято. Кожного року на це свято люди забирають з лісу багато ялинок, ставлять їх у себе в хаті, прикрашують зірками, різними ласощами, горішками, засвічують на них свічечки. Діти

збираються навкруги них, співають, танцюють. Це дуже цікаво й весело. Про це все вже дуже давно ялинці розповіла стара бабуся-сосна. Та не взяли маленької ялинки люди. Ось чому вона сьогодні сумувала та все в лісі здавалось їй немилим. Іноді хоч кусок блакитного неба та сонечко вона бачила між верхівям старих дерев, серед яких росла, але сьогодні небо було сіре, похмурне та цілий день падав густий сніг. Він засипав увесь ліс та вдягнув ялинку в блискучу білу суконку. Ялинка стояла самітна й сумна та тихенько зітхала.

— Ну, чого ти сумуєш? — зашуміла стара сосна-бабуся. — Бачиш, як убрав тебе сніжок, а прийде ніч, засяють ясні зорі, місяць пошле свій срібний промінь, то ще краща станеш. Сніг вже перестав йти. Буде гарна ніч. Стій та слухай, бо в небі нині янголи співатимуть.

Ялинка схилила свою головку та мовчала. Настала тиша, на землю спадала ніч. Засвітилися зорі, виплив місяць. Стало видно кожний кущик кожну гілочку, як вдень.

Раптом щ о с ь зашелестіло, затріщало сухе гилля, майнула чиясь тіль. Ялинка побачила коло себе маленького зайчика. Він тремтів від холоду, а н а очах у нього бриніли сльози.

— Щ о т и т у т робиш, зайчику, чом вийшов із нори? — запитала його ялинка.

— Дуже голодний, їсти нічого, а тут все сніг засипав. Я забіг далеко, боюсь вертати до нори, бо лис може мене зловити.

— Ходи до мене під мої гілки, там буде тобі тепліше. Може там знайдеш листя чи травку для себе, бо сніг туди не досягнув. Не плач, зайчику, будемо разом святкувати, янголів співи слухати — сказала ялинка. Вона вже більше не сумувала, бо цієї ночі не б у д е сама. І дійсно, її густі пушисті гілки добре захистили зайчика від холоду. Коло самого стовбура він знайшов т р о х и листя й трави, якими заспокоїв свій голод. Це побачила стара бабуся-сосна та сказала привітно до зайчика.

— Ось бачиш, будеш і ти з нами тут, в лісі святкувати. Тільки, ти зайчику, даремне думаєш, що лисичка тебе скривдить сьогодні. Цієї ночі всі звірі й птахи святкують і ніодна тварина не кривдить другої, чуєш? Он у н е б і янголи вже співають.

І дійсно, з неба лився чудовий спів:

"Хвала на небі Богові
І на землі спокій..."

Так стало добре й радісно ялинці. Вона вже не нарікала на свої широкі розлогі гілки та на те, що виросла маленька...

Н. Наркевич

ПРОВІНЦІЙНИЙ СЕМІНАР СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ НА МАНІТОБУ

Давфин, Ман.

Провінційний семінар Союзу Українок Канади відбувся цього року разом з з'їздом ТУС і СУМК дня 8, 9 і 10 листопада в Давфині, Манітоба. В день 8-го листопада відбулося інтерв'ю на радіо і телебачення про надходячий з'їзд в якому брали участь: голова СУС на Канаду — Андрій Мельничук і перша заступниця Провінційної Екзекутиви Союзу Українок — Павліна Ігнаш. Інтерв'ю переводила Галя Лазарук-Гендерсон.

У п'ятницю вечером проведено час при реєстрації і соціяльнім прийнятті в церковній авдиторії Св. Юрія. В суботу вранці, після офіційного відкриття і привітів відбулися окремі сесії складових організацій.

Сесію Союзу Українок відкрила провінційна голова, — Соня Бейзик привітальним словом. Добродійка А. Міненко проказала молитву „Отче наш". Далі слідувала однохвилинна мовчанка за упокоєних членок Союзу.

До президії увійшли: голова Союзу — Анна Холод, а від Філії Музею в Манітобі — А. Павлик. Секретарювали: А. Шевель і М. Тузик.

Слово голови Союзу Українок Анни Холод, яка представила плян праці Централі: що історія „Півстоліття на громадській ниві" вийде з друку десь по Різдвяних святах, що перевидається книжечку „Свята Православної Церкви", вироблено прозірки з нагоди 100-річчя українського руху, приготовляється спільно з Консисторією релігійні лекції й започатковано літературний конкурс.

В підготовці до 1000-ліття хрещення України вишивається митрополиче облачення і по дві хоругві по провінціях.

Привіти від відділів склали: М. Маюк — відділ Л. Українки в Давфин, Ман., П. Ігнаш — відділ Л. Українки в Вінніпеґ, Ман., К. Шірд — відділ Л. Українки в Томсон, Ман., А. Шевель — відділ Княгині Ольги, Вінніпеґ, Ман.

У відсутності редакторки „Променя" пані Наталії Когуської, доповідь прочитала — Є. Білич. В доповіді було порушено справи: про „Промінь", "рік журналу, про захист проти асиміляції й про громадську працю, особливо освітню і про способи надбання членства спеціяльно з молодшого покоління. Учасниці з'їзду поділилися на дві групи дискутуючи піднесені точки. Питання для дискусії були: 1. Яку оцінки виніс Ювілейний Рік „Променя"?, 2. Як діяти проти переслідування українців відносно Комісії Дешийна в Канаді?, 3. Чи збереження нашої ідентичности можливе без знання української мови? та якими способами можна б її найкраще зберегти серед нашої спільноти? 4. Щоб зацікавити наше молодше жіноцтво включитися в ряди Союзу, та який підхід і яку програму рекомендувати?

Ухвали й рекомендації винесені з дискусій на семінарі.

1. Провінційний семінар Союзу Українок Канади в Манітобі, провівши наради та дискусії над питаннями чергової праці і головніших завдань, вважає: що відзначення журнала „Промінь" з нагоди його 25-ліття було похвальним ділом із сторони членства по відділах та зі сторони Централі на бенкеті під час з'їзду у Вінніпезі. Семінар надалі закликає своє членство до продовження дальшої уваги і допомоги для журнала.

2. Заслухавши доповіді редакторки „Променя", і дискусій зібраних учасниць, семінар рекомендує: щоб постійно інформувати наш загал про закиди супроти українців відносно Дешийн Комісії, як також ставити протести проти тих оскаржень, подаючи всяку моральну і матеріяльну піддержку для потреб захисту.

3. З нагоди „Року молоді", заслухавши голоси СКВУ, КУК, доповіді Митрополита Василія, на 17-му Соборі, доповідь голови СУС, Андрія Мельничука на 44-му з'їзду СУС і голоси нашої молоді СУМК, про конечну потребу вивчання української мови. Семінар рекомендує членству — доложити всіх старань в цім напрямі, організуючи навчальні лекції, творення читацьких гуртків, як для молодших так і для старших.

4. Дискутуючи побільшення членства Союзу Українок, а особливо з молодшого покоління, сугестовано мати більше культурно-освітньої, а менше господарської праці по відділах. Отож звертається до зарядів, Централя просить розглянути і постаратись розвинути ту частину програми. Також пропоновано членкам Союзу бути оптимістками, та мати довір'я до своїх організаційних сил і працювати у сприятливій та дружній атмосфері.

Перед закриттям сесії, добр. А. Міненко зробила заклик до збірки на організаційний фонд Союзу Українок.

Список пожертв на організаційний фонд:

По 75.00 дол.: відділ ім. Доньки України в Роблин, Ман.
По 50.00 дол.: відділ ім. Лесі Українки в Вінніпезі.
По 30.00 дол.: відділ ім. Лесі Українки в Давфин, Ман.
По 25.00 дол.: відділ ім. Княгині Ольги в Вінніпезі.
По 10.00 дол.: А. Бігун, М. Тузик, А. Мазур, М. Білоус, М. Григорчук, П. Ігнаш.
По 5.00 дол.: Х. Присяжнюк, А. Ситник, А. Шевель, К. Самець, Т. Симчин, М. Ганчарик, М. Гадвий, М. Андрейчук, М. Козяр, добр. А. Міненко, А. Павлик, М. Юрків, А. Шевель, Є. Білич.

Список пожертв на стипендійний фонд.

По 25.00 долярів: відділ ім. Доньки України — Роблин, Манітоба і відділи: ім. Княгині Ольги та Лесі Українки з Вінніпегу.
По 15.00 долярів: відділ ім. Лесі Українки з Давфин, Ман.
По 5.00 долярів: Х. Присяжнюк, А. Павлик і добр. А. Міненко.

Є. Білич

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ"

Відділ Союзу Українок Канади ім. Кн. Ольги при церкві Св. Михаїла в Едмонтоні вшанував свій журнал „Промінь" з нагоди його 25-ліття в суботу 19-го жовтня відповідною програмою.

Заля під церквою була святочно прибрана. На сцені, на застеленім вишитим обрусом столику приміщено число журналу з місяця вересня, а поруч прапор нашого відділу. На середині залі, на великому столі, застеленому українськими обрусами лежав чудово удекорований у формі книжки торт з гарними квітами і свічками по боках. На залі багато столиків по святочному накритих вишиваними обрусами та прикрашені осінніми кольорами і срібними квітами на знак срібного ювілею.

При вході вітали гостей голова відділу — пані Ґеня Зотик і референтка „Променя" — В. Клапій. Референтка приймала передплати, а пані Ровз Цимбалюк приймала пожертви на фонд журналу і уступивша референтка Докія Воронюк допомагали. Анна Звоздецька, яка керувала програмою, покликала до привіту голову відділу — пані Зотик, яка привітала гостей, членок і дорогу нашу гостю, редакторку Наталю Когуську, яка звеличала наше ювілейне свято.

Слідував привіт від о. настоятеля громади, прот. д-ра Івана Стуса і добр. Надії. „Почуваємось до милого обов'язку висловити Вам наші щирі сердечні вітання та заслужене признання Редакційній колегії, всім передплатницям і читачам, якого ювілей святкуєте сьогодні. Впродовж 25 років журнал виконав надзвичайно велику освідомляючу, національно і культурно-освідомляючу роботу серед членок Союзу Українок Канади та значно причинився до поширення і зміцнення розвитку Української Православної Церкви та громадського руху серед жіноцтва в світі. Хай же Всевишній Господь допоможе Вам і надалі у Вашій корисній діяльності.

Привіт в імені голови громади — Михайла Хижана прочитав — Ілля Звоздецький. Референтка „Променя" В. Клапій щиро привітала ред. Н. Когуську, всіх гостей,, членок відділу і громади, представила попередніх референток журналу і нагородила їх корсажами — Анну Сумка і Докію Воронюк. Анна Сумка, не дочка нашої першої референтки бл. п. Параскевії Стефанюк. Господиня свята — пані Анна Звоздецька вшанувала ред. Н. Когуську корсажем і так само вшанувала корсажем теперішню референтку В. Клапій. По цім пані Звоздецька привітала нашу гостю. Оцінивши її працю, яку вона з посвятою віддає своїй організації. Пані Анастасія Шемелюк-Радомська представила редак. Н. Когуську, привітала її і попросила до слова.

З ЮВІЛЕЙНОГО СВЯТА. Зліва направо Анна Звоздецька, уступ. голова Союзу Українок Канади і господиня свята, ред. Наталія Когуська, гість доповідач, Ґеня Зотик, голова відділу Союзу при Церкві Св. Михаїла і референтка журналу „Промінь" при цім же відділі Союзу.

У своїй доповіді пані Н. Когуська говорила про значення преси і книжки в житті народу. Сказала, що нарід, який немає своєї літератури, немає жодного значення в світі. З часом заснування власного журналу, ми створили нову добу в житті і поступі нашої організації. Членство Союзу самостійними силами збудувало журнал, воно ним опікується і що це є його власне майно. Пригадала про наше святкування 100-ліття жіночого руху минулого року і його історію, „Перший вінок", Наталю Кобринську та інших провідниць жіночого руху, як вони змагалися за свою освіту, за свої права бути корисними для свого суспільства, працювати для свого народу і що ми ступаємо їх слідами, що журнал наш наповнений пошаною до своєї церкви, любовю до свого народу, любовю до рідної мови. Подяку за доповідь склала Анна Звозденска.

Слідувала концертова частина програми свята. Вірш "В просторі темному не губиться наш "Промінь" відчитала Ольга Стельмащук. Жіночий ансамбль віділу ім. Ки. Ольги виконав три пісні: "Журавлі" і "Як

славен наш Господь" та "У зеленому лузі". Наш диригент п. Борис Мельник виконав при акомпаніяменті гітари пісню "Я бачив як вітер берізку зломив". Кінцеве слово подяки склала пані Фіона Тарновець. Митр. прот. Василів щиро вітав учасників ювілею, журнал "Промінь" несе нам освіту, пошану до наших традицій, до рідної мови і церкви і щоб Господь поблагословив працівників на ниві народній.

По цім слідувало традицийне кроєння ювілейного торта, членки подали смачну перекуску. Чай наливали: голова відділу пані Зотик, добр. Марія Василів, провін. референтка Марія Лазарук, пані Сумка, дочка першої ред. пок. П. Стефанюк і Дарія Воронюк та теперішня референтка В. Клапій. Наше ювілейне свято "Променя" закінчилось вдячною молитвою.

Виказ ювілейних дарів з нагоди ювілею "Променя" у відділі ім. Кн. Ольги.

Відділ ім. Кн. Ольги	$200.00
Текля Панчишин	100.00
Анна Звоздельска	50.00
Анна Ольговська	30.00
Отець і добр. М. Василіви	25.00
Докія Котик	25.00
Василина Клапій	25.00
Анна Кусій	25.00
Розалія Гриник	25.00
Іван і марія Григори	25.00

По $20.00 склали: Дора Татарчук, Євгенія Мельник, добр. Надія Стус, Фіона Тарновець, Оленка Зачернюк і Катерина Павлек.

$15.00 — Марія Зачернюк; $10.00 — Лідія Кулинич, Джейсі Мойсей, Ольга Стельмащук, Катерина Семотюк, А. Сумка, Марія Магига, Докія Воронюк, Ольга Камінська; по $5.00 — Стефанія Крикун, Марія Піклик, Ширлі Возіморська, Іванна Дженис, Марія Ткачук.

Разом всіх пожертв $770.00. Щира подяка всім тим що своїми дарами вшанували свій журнал.

Василина Клапій, референтка

25-ІТТЯ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ" І СВЯТО КНИЖКИ

Відділ С.У.К. ім. Княгині Ольги при церкві Св. Юрія Переможця, Гримзбі, Онт.

В неділю, 20-го жовтня 1985 року, членки відділу на чолі з зарядом. своїми скромними силами улаштували подвійну імпрезу, святочна програма якої складалася із двох частин: 25-літній ювілей журналу „Промінь" і „Свято книжки".

Після Служби Божої усі присутні зайшли до відповідно удекорованої церковної авдиторії, де на всіх гостей чекав смачний обід, що був приготований членками відділу Союзу на чолі з господинею пані Марією Гусак. Отець Г. Планіда проказав молитву та поблагословив усі страви, а співом, "Вічная пам'ять" вшанували всіх членок, що відійшли від нас у вічність.

Спожившись страви та подякувавши Всевишньому за усі земні дари, було приступлено до культурно-освітньої частини свята. Керівник програми Марія Нечай відкрила свято коротким вступним словом та прочитала реферат за „Промінь", на тему: „яку культурно освітню працю виконує наш журнал, як також і виховавчу для жіноцтва, що є в рядах Союзу Українок Канади.

Завжди читаючи друковане слово, ми збагачуємо наш світогляд, а цим і збагачуємо своє життя, сказала доповідачка".

Бувша голова відділу — пані Стефанія Шпитковська прочитала вірш під заголовком: „Жіночий промінь сяє", пані Валентина Яворська — голова відділу Союзу, прочитала реферат глибокий своїм змістом на тему: „Значення книжки в житті людини і в історії цілої нації".

Гарне і зворшуюче враження зробили діти Рідної школи, які були присутніми на Службі Божій, а пізніше взяли участь у „Святі книжки". Вони виконали збірну деклямацію про книжку.

Дітей Рідної школи підготовила учителька — Орися Бурак.

Наступною точкою програми було прочитання за „Комісію захисту громадських прав", — прочитала це пані Ст. Шпитковська. Усі присутні з увагою вислухали і дехто склав свою пожертву на „Фонд оборони українського імени".

З нагоди цього подвійного свята, склали привіти і побажання: настоятель о. Г. Планіда, голова громади — п. М. Качура, голова новоорганізованого відділу К.У.К. — п. Дмитро Шпитковський та від відділу СУМК новообрана голова — панна Люся Баглай.

Голова відділу Союзу Українок, пані В. Яворська подякувала за улаштування і перепровадження цього свята усім членкам, які допомогали і брали участь.

Після закінчення програми усі гості оглядали виставку примірників журналу „Промінь" від 1960-85 рр. і виставку книжок ріжних авторів.

Ми всі членки відділу із зарядом на чолі, складаємо сердечний привіт і признання редакторці Наталі Когуській і усім працівникам, за ваш щиру і жертвенну та ідейну працю для журналу і наших організацій. Бажаємо кріпкого здоров'я і витривалости у праці на майбутнє, для добра церкви і українського народу.

Засилаємо дар на Ювілейний фонд у сумі 200.00 долярів.

Культ-освітня реф. — **М. Нечай.**

ДЕНЬ КНИЖКИ

Відділ С.У.К. ім. Св. Княгині Ольги при катедрі Св. Володимира у Торонті щорічно влаштовує День Книжки. Цього року імпреза відбулася в неділю 20 жовтня після Богослуження і обіду. Заля була святочно прибрана гарними рушниками. Книжки на столах видання Централі С.У.К. журнали „Промінь", твори письменниці пані Мирослави Ласовської-Крук, гості з Дітройту і інші підкреслювали, що імпреза присвячена Дню Книжки. Голова відділу пані Юлія Головата відкрила імпрезу словом про пошану і любов до української книжки, про вплив книжки на духовий розвиток людини, її культуру та світогляд.

Провід дальшої програми пані Ю. Головата передала уступившій голові відділу — пані Марії Божик.

Учениці Курсів Українознавства — Софійка Костинюк і Оленка Ємець з великим чуттям і гарною українською мовою виголосили такі вірші: Софійка продеклямувала вірш Т. Шевченка „Розрита могила", а Оленка читала вірш Ліни Костенко. Мгр. Анна Троян прочитала біографію письменниці Мирослави Ласовської-Крук та попросила до слова. Доповідь письменниці на тему вша-

нування книжки і друкованого слова охоплювала початки письменства від найдавніших часів у світі та на Україні зокрема. В музичній частині виступав дівочий хор „Троянда" під диригентурою панни Тані Дрозд. Хор проспівав „Зоре моя вечірняя", слова Т. Шевченка, музика Я. Степового та Лебеді Материнства" слова В. Симоненка акомпаніював на акордіоні Андрій Сидоришин. Члени ансамблю бандуристів ім. Гната Хоткевича (ОДУМ) Оксана Родак і Валя Шандел виконали „Козачок - сестричка" і „Запоріжський марш" в обробці Віктора Мішалова. Студентка Торонтонського університету панна Христина Мушка драматично читала твори Т. Шевченка „Русалка" та „І досі сниться". Поет І. Омельяненко читав свої, зворушливі до сліз, поезії. Пан Петро Шкурка продеклямував, артистично з чуттям „Посланіє" Т. Шевченка.

На закінчення голова відділу пані Юлія Головата подякувала письменниці Мирославі Ласовській-Крук, що своєю присутністю і надзвичайно цінною доповіддю звеличила імпрезу. Подякувала також пані Юлія Головата усім учасникам програми, усім присутнім та привітала протопресвітера о. Дмитра Фотія і проф. Михайла Муху. Пані Марія Божик і від себе дякувала пані Мирославі Ласовській-Крук за її доповідь і в захопленню мистецькою частиною дякувала усім тим, що брали в ній участь.

Чаєм і солодким печивом частували пані з чайного комітету. Книжки продавали Лада і Максим діти панства Троянів. При касі були: пані Надія Дубилко і пані Єлисавета Руденко.

Радісно було в цей День Книжки спостерігати таланти дітей і молоді та їх бажання працювати для суспільства.

На журнал „Промінь" приділено 30.00 долярів.

Добр. Є. Василів, прес. референтка.

БЛ. П. ВАСИЛЬ І ПАРАСКА ГОРДЕЙ

Вільна, Альберта

Ділимося сумною вісткою, що відійшов у вічність Бл. п. Василь Гордей 4 липня 1985 р. Похорон відбувся 8 липня 1985 р., він прожив 88 років свого трудолюбливого життя, а один місяць пізніше його дружина Бл. п. Параскева відійшла у вічність 5 серпня 1985 р., вона прожила 76 років свого трудолюбливого життя.

Василь народився 5 грудня 1896 р. в селі Бурівці на Буковині. Приїхав до Канади 16-літним хлопцем 1914 р. з мамаю Олександрою, сестрами і братом до батька Василя, який вже був в Канаді.

Параскева народилася 3 листопада 1908 р. в родині Василя і Єлени Герман в околиці містечка Шандро, Альберта, т а м виростала і проживала свої молоді літа, а лютого 1926 р. вийшла заміж за молодого Василя і поселилася на гомстед біля Кеш-Лейку в околиці містечка Спеден Альберта, де прожила 48 років.

В подружому житті з волі Божої судилося їм мати 4 дітей: близнята Петро і Марія померли в молодому віці, а лишилося двоє. Дочка Єлена і син Іван.

Покійні Василь і Параскева були активними членами Української Православної Церкви в Спеден довгі роки, помагали і брали участь жертвували і помагали будувати першу Українську Православну Церкву у Спеден.

В 1974 р. вони перенеслися до містечка Вільна на відпочинок і там стали членами Української Православної Церкви Св. Димитрія, де Параска стала членкою жіночого товариства, також була членка шпитального жіночого товариства.

Обоє належали до Вильна Центру Старшого Віку, були довголітними членами Народного Дому та Інституту Св. Івана в Едмонтоні, любили читати різні українські книжки, а Український Голос, Вісник і Промінь то усе були в їх домі, дуже цінили українську культуру і традицію, яку старалися передати своїм дітям і онукам. В 1976 р. святкували 50 ліття свого подружого життя а на 28 лютого 1985 р. ще дочекали 59 років подружого життя.

Панахиду і Похоронні відправи відслужив о. Л. Кубин в Українській Православній Церкві св. Димитрія у Вільна, при великій участі людей. Похоронний обід приготували жінки з Товариства в православній залі на оба похорони.

Покійний Василь і Параскева залишили в глибокому смутку Дочку Єлену і зятя Генрі Фонк з Едмонтону і сина Івана з невісткою Дорін з Вільна, 7 онуків і 4 правнуків. Також покійний Василь залишив 3 сестри, Катерину Душинську, Василину Козак та Параню Калет в Едмонтоні. Покійна Параскева залишила 2 брати, Федіра Германа з Вилінґтон, Олексу Германа з Едмонтону, та 3 сестри, Фрозину Капіцку з Вільна, Василину Гадзек з Вестлок і Марґарету Скульску з Едмонтону.

Нехай Милосердний Господь оселить душу їх там де всі праведні спочивають.

Вічна їм Пам'ять!

ПОДЯКА ВІД РОДИНИ.

Складаємо щиру подяку о. Л. Кубинові та дякові Г. Романчукові за похоронні відправи, також труноносцям, старшим братам, жіночому Товариству за приготовлення обіду, та всім численним учасникам, що причинилися в який будь спосіб до переведення похорону нашого Тата і Мами, Покійних Василя і Параски.

Дочка Єлена і зять Генрі, син Іван і невістка Дорін та онуки і правнуки.

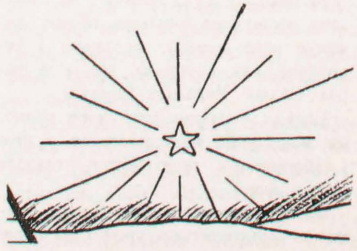

CANADA

PRIME MINISTER - PREMIER MINISTRE

On behalf of Mila and the children, I am happy to offer my warmest greetings for this holiday season to the readers and staff of Promin.

The colourful diversity of celebrations and festivals being held across Canada in these coming weeks brings into clear focus the multicultural uniqueness of our nation. The freedom to observe traditional ethnic and religious practices is a fundamental fact of Canadian life, and I hope that your own celebrations will be exciting and joyful.

May I extend to you my very best wishes for a joyous holiday season with hopes that the coming year brings peace, health and happiness to your families and to your community.

BRIAN MULROONEY

Ottawa
December, 1985

A Few Hints for Leaders and Members in an Organization.

LET'S CREATE A FEELING OF "BELONGING"

Good leaders don't preach or criticize, — they "sell" members on the idea of better work. They respect the valuable time dedicated by volunteer members and make every moment count. They prove to their members that activities in the organization are to their advantage.

By inspiring members and building up human interest and enthusiasm; — by giving recognition they deserve; — by convincing members that "What's in it for me?", is sharing our responsibilities, — helping where we are needed most, and reaching our goal together, can result in better co-operation and team work.

There's always room for improving our efforts in pleasant effective ways in communication and motivation.

Good Luck in your new responsibilities in 1986!

Have objectives which combine the interest of the individual with the needs of the Organization. Develop, maintain and strengthen unity and purpose within the Organization. Learn more about your fellow-members, and get closer to them in committee work. Participation in committees, plans and projects can provide training for leadership development.

Leaders have a great opportunity to bring in the spiritual emphasis, the need for working together, — faith in action, — and a deepening awareness of God's place in the community and individual life.

Special attention regarding our youth: The single most important factor facing our younger generation in CYMK, is their lack of involvement with adults, — the lack of guidance, — the lack of examples and explanations of what's going on. An old Chinese proverb: "One man can have an idea, two can organize it, and three can change the world". Happy New Yar!

CHRISTMAS EVE IN OLD UKRAINE

Christmas Eve in old Ukraine was not quite the commercially-tainted enterprize with which we Americans, particularly city dwellers, are familiar. It was rather a time for real festivity and merriment, marked with allegory and something of the magic, nurtured by centuries of custom, tradition, religious belief and superstition. Although the general pattern of Yuletide festivities was similar throughout the country, various provinces had their own special rituals and accepted practices, some of which exist today — even among people of Ukrainian birth in America. The holiday falls on January 5th by virtue of the old Julian calendar.

Just before supper, the master of the house, following the direction of the sun, would make a final inspection of his barns and stables; and, supplying his cattle with the choicest grass, would often murmur prayers and ask each cow, ox and calf if it were contented. For there was a widespread belief that these animals aquired the gift of speech at this particular time and gossiped in the language of man. Few people dared to eavesdrop at the manger, however, since the animals were supposed to discuss the future, and it was feared that death struck the curious.

His inspection completed, the master would bring a sheaf of wheat, called the Old Man, ("Diduch"), into the hut and — after greeting each member of the family with particular wishes for an abundant harvest — place it at the honorary corner of the table. Hay and straw would also be strewn on and under the table. A wreath of oats decorated with dried flowers and basil was placed at the center of a table-cloth, while in each corner a clove of garlic protected the diners from evil spirits. Two choice, round loaves of bread ("Kolach"), one of top of the other, were placed over the wreath, a candle fixed to the upper loaf, a bottle of honey and some salt arranged at its side. The wreath represented the sun; the bread, honey and salt were considered symbols of man's earthly substance.

The Christmas Eve supper often consisted of twelve courses, each in memory of one of the Apostles, all fast dishes, prepared without meat or dairy products. The menu included "borsch," a beet soup which is an original national dish; "kapusta," a sour cabbage soup; fish-soup with dried fruits; "vareniki," another purely Ukrain-

ian entree made of mashed potatoes or plum-jam or sour cabbage wrapped in dough; and "holubci," cooked buckwheat grains wrapped in cabbage leaves.

But, whatever the menu, the housewife — if she could afford it — never omitted a special Christmas Eve delicacy called "kutia" — which is a unique sweet dish, originated in pagan times, prepared from wholewhet grains cooked for many hours, sweetened with honey and mixed with chushed poppyseeds. If the supper was begun with this delicacy, the following ceremony was observed: the husbandsman threw a spoonful of "kutia" against the ceiling in such a manner so that as many grains would adhere to it as possible. If his throw was successful, it was considered that he would meet good fortune throughout the coming year, that his fields would be more productive, his livestock would fatten and multiply and that his apiary would teem with new swarms.

Because the family fasted all day, the supper was consumed with full justice to the housewife's efforts — and this was not merely a matter of indulgence but partly because of the belief that if one eats heartily on Christmas Eve he would not be hungry throughout the year. In fact, it was assumed that the same sort of peace, love and affection would reign during the forthcoming year as prevailed on this Eve.

After supper the older members of the family would recount tales of past Christmases. The children would play under the table, cackling henlike so that the hens would lay many eggs. And

as mother tidied up, the marriageable girls would gather some spoons, rattle them in the courtyard and listen carefully to hear from which side a dog would bark, for it would be from that side that they might expect the match-makers. The spoons would then be placed into the girdle of the Old Man — that is, into the binding of the wheat-sheaf in the honorary corner. Games of prophecy, foretelling results of daily labor, were played. Gifts would be presented to the children, but not gifts as we know them. For they consisted of nuts, fruits, honey cakes and cookies.

The remainder of the night was usually spent in carol singing, some of which can be traced to the pre-Christian era. Groups of carol singers, made up of the youth of the village, would soon impart their presence in the courtyard with the jingling of bells. A candle, placed on the window sill, would be a warrant for the carollers to sing. If the master of the house was impressed with the singing, he would invite them into his home, give them food and drink and ask them to partake in the festivity.

These carols today in America provide our race its strongest link with the ancient Ukrainian Christmas.

THE SECOND WREATH CONFERENCE 1985

The Second Wreath Conference was held in Edmonton, at the University of Alberta, October 11 — 14, 1985.

The Conference was organized by the Second Wreath Society, based in Edmonton. Briefly, its objects are to educate the public and promote public awareness on issues of concern to women and to concern itself with issues affecting Ukrainian women in Canada and elsewhere, particularly Ukraine, and to conduct research and promote education and awareness of these issues.

Over 100 women and some men gathered together to examine the relationship between ethnicity and feminism. The number swelled to over 250 persons to hear lectures by Nadia Svitlychna and Raissa Moroz.

There were no reprezentations from some of the major Ukrainian women's organizations, such as the Ukrainian Women's Association of Canada, the Ukrainian Catholic Women's League, the World Federation of Ukrainian Women's Organizations and the women's branches of the Ukrainia Canadian Committee. But a number of members of the above organizations attended as unofficial observers. Iwanna Rozankowska, president of the Ukrainian National Women's League of America presented a plaque commemorating the 100th anniversary of the Ukrainian women's movement to the organizers of the Second Wreath Conference.

The conference workshops were divided into five broad themes. They were the history of the Ukrainian women's movement; feminist issues; ethnicity and feminism; literature, art and folk art; and curent dilemmas.

The conference speakers came from Canada and the United States and represented a wide range of fields, including journalism, academia, the dissident movement, the arts, education and government. In subsequent articles, I hope to give summaries of lectures by some of the main speakers.

The closing plenary session reviewed the outcome of the conference with the following observations:

1. The organizers were disappointed that the Second Wreath Society has been labelled as leftist and radical, thus frightening away many women from established associations.

2. Young women participants stated with shock that this was the first time that they had ever heard of the severe suffering of women in Ukraine, both in the past and as of today.

3. Many young women expressed the hope that they could join with the older generation of women community workers and work together for common goals.

4. The younger women hoped to begin a system of net working across Canada with women of like minds to promote awareness of Ukrainian questions in Canada. Several speakers, from Toronto particularly, where National News is centred, stressed the need of a Ukrainian Information Bureau, where answers to vital political questions could be obtained in minutes, not in days, as is often the case at present.

5. The organizers admitted and regretted their many mistakes in this, their first Second Wreath Conference.

Some comments from the unofficial representatives of the established Ukrainian associations were:

1. The Second Wreath Conference did not rightly acknowledge the contribution of the organized Ukrainian women's work in the past fifty years. It seemed to assume that the older generation was not on the same wave length.

2. The established Ukrainian Women's associations did not philosophize or analyze their motives; they worked at what had to be done and took ethnicity and feminism for granted.

3. Ethnicity is too superficial in Canada. We must be concerned with what is happening in Ukraine. We must tie history together in order to build forward towards a future.

4. Being ethnic is one thing; being Ukrainian is completely different. Ukrainian women must pool resources and reach out to existing Ukrainian organizations for co-operation.

5. Are young Ukrainian women going to expand ethnicity amongst all or define themselves as Ukrainian feminists only? The consensus was that we must promote Ukrainian ethnicity.

6. The conclusion was that Ukrainian women of all ages must explore the cultural preservation and national identity of the past one hundred years and promote a rebirth of Ukrainian consciousness amongst the fourth generation of Ukrainian women in Canada.

Reported by
Helen Raycheba

COMMUNITIES RISE TO THE B.C. INVITES THE WORLD CHALLENGE

VANCOUVER, B. C. — More than 718,000 invitation have been mailed to British Columbia's friends and relatives, business and club associates around the world in the B.C. Invites the World program.

With the second draw for trips and tickets to EXPO 86 set for December 11, communities across the province are picking up the challenge to see which area can compile the largest mailing list.

As of November 1 the seaside community of *Sechelt* was leading the charge on a per capita basis with 1,925 invitations — that's roughly 1.7 invitation per man, woman or child. *White Rock* currently is second with invitations totalling 12,953. Thanks to Vancouver Island's *Duncan* 3,801 were invited to Expo. While *Vancouver* still tops the actual invitation list with 415,549, they are 11th under the per capita formula.

Since the program was launched on September 10, 1985, British Columbians have zealously responded and the B.C. Invites the World campaign now forms a major part of the overall marketing of Expo. To participate, residents simply send names and addresses of as many out-of-province family members, friends, club and business associates as they wish to the EXPO 86 guest list. BCIW invitation form are available at most major retailers, from Expo community committees and from EXPO INFO, P.O. Box 1800, Vancouver, B.C. V6C 3A2.

"We hoped to top one million invitations," says Expo Chairman Jim Pattison, "but the response from towns and cities all across B.C. has been so phenomenal I predict we will go much higher."

Communities across B.C. have caught the Expo spirit and everyone is getting involved. The imagination and inventiveness B.C. residents are using to invite the world to their Exposition has been spectacular. From Fort Nelson to Gold River, Prince Rupert to New Westminster, Cranbrook to Spuzzum to Hudson's Hope — 166 communities are now involved.

Deadline for the prize draw of 43 trips for two from anywhere in the world and 1900 Royal Bank 3-Day prizes is *December 4*. Don't forget to enter your friends and relatives today!

As the B.C. Invites the World guest list grows so too does the Exposition, with Hungary the latest addition to an international lineup that includes more than 80 nations, provinces, territories, states and corporations.

СВЯТОЧНЕ ПОБАЖАННЯ МАМІ

Святочне побажання Різдва Христового засилаю нашій дорогій мамі — Єлисаветі Лабюк в Канарі, Саск. і замість китиці живих троянд дл яної пересилаю чек в сумі $100.00 на пресовий фонд журналу „Промінь".

Редакторці Наталі Когуській і працівникам „Променя" бажаю веселих свят та успіхів у їх відповідальній невтомній праці у надходячім Новім 1986 році.

Докія Гриньків, Йорктон, Саск.
З Різдвяним привітом

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ВАСИЛЯ КОТИШИНА

У першу річницю упокоєння бл. п. Василя Котишина, 5-го жовтня 1985 року, з'їхалися діти, внуки, правнуки, дальша родина і приятелі до Української Православної Церкви в Мирнам, щоб помолитися за спокій душі покійних.

Василь Котишин народився 5-го квітня 1889 року в селі Білявці, повіт Броди в Західній Україні, а приїхав до Канади 1908 року до міста Едмонтону в Альберті.

В квітні місяці 1913 року Василь одружився з Ядвіґою Ґоліновською, яка приїхала 1912 року із села Білявці і відтак почалася дружня праця. Початки в новій країні були дуже тяжкі, але Василь з дружиною щиро працювали, щоб мали свої власні засоби до життя. Обидвоє вони дуже цікавилися українськими справами такими як: Церква, преса, книжка, мова і школа. Василь належав до українських організацій таких як: СУС та інші. Ядвіґа належала до Союзу Українок Канади і була першою референткою „Променя" в 1960 році, а також була багато років при цій та іншій праці у відділі.

Обоє вони їздили на з'їзди і на інші оказії і жертвували на всякі українські справи.

Пані Ядвіґа Котишин упокоїлася в Бозі на 76-му році, 24 березня 1971 року.

Блаженної пам'яті п-во Котишин залишили в смутку 4 синів, 4 дочок, 17 внуків і 18 правнуків.

Василь Котишин в ім'я Василя і Ядвіги Котишин в завіщанні залишив спадщину на такі цілі: $1,000.00 — Український Голос; $1,000.00 — Колегія Св. Андрея, 1,500.00 дол. — Ювілейний фонд Св. Володимира, 1,000.00 дол. — Консисторія, 500.00дол. — Український Інститут Св. Івана, 500.00 дол. — Вісник, 500.00 дол. — Український Музей Канади і 500.00 дол. на журнал Промінь (з нагоди 25-ліття його існування). Діти складають Редакції журналу та всім працівникам здоров'я і найкращих успіхів на майбутнє в їх праці.

М. Дубельт

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Кладу нев'янучий вінок у пам'ять моїх дорогих рідних — Якима і Меланії Сурми і мого дорогого мужа, ніколи незабутнього Григорія Тарнопольського, в їх пам'ять засилаю $15.00 на журнал „Промінь". Вічна їм пам'ять.

Марія Тарнопольська, Мелфорт, Саск.

— — — — —

У п'ятнадцяту річницю смерти нашого дорогого і незабутнього батька, діда й прадіда бл. п. Григорія Михалишина й у дванадцяту річницю смерти нашої дорогої і незабутньої мами, баби й прабаби бл. п. Марії Михалишин засилаємо у їх пам'ять $20.00 на журнал „Промінь".

Дочка Наталя і зять Володимир Базюк, Едмонтон, **внуки й правнуки**

— — — — —

У світлу пам'ять дорогої членки, і для багатьох з нас близької приятельки, бл. п. Тереси Кулій, яка упокоїлася 25 листопада 1985 р. Замість китиці квітів на свіжу могилу засилаємо на журнал „Промінь" $10.00. Родині висловлюємо щирі співчуття. Вічна їй пам'ять!

За відділ ім. Доньки України:

Марія Пресунька, Тандер Бей, Онт.

У світлу пам'ять моїх родичів: Николи і Параскевії Слижук і брата Івана, який загинув у бою в 1945 році у Другій світовій війні, в їх дорогу пам'ять замість квітів висилаю $100.00 на журнал „Промінь".

Марія Слижук, Давфин, Ман.

— — — — —

У незабутню світлу пам'ять мого дорого мужа, батька і дідуся бл. п. Романа Лібера, який відійшов від нас у вічність 26 листопада 1982 року, складаю $30.00 на журнал „Промінь".

Дружина Лідія Лібер з родиною, Торонто

— — — — —

На свіжу могилу бл. п. Анни Осовецької, дорогої членки відділу ім. Савелі Стечишин у Келовна, Б. К., яка упокоїлась 31 жовтня 1985 р. замість квітів на нев'янучий вінок складаємо $10.00 на „Промінь". Вічна їй пам'ять.

За відділ —

Анна Воробець, рефер.

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД „ПРОМЕНЯ"

Ізабела Даркович, Ґлмер, Кве.	$1,000.00
Відділ ім. Кн. Ольги, Едмонтон (включно з пожертвами)	770.00
Анна Валігроцька, Юксбридж, Онт.	500.00
Відділ ім. Доньки України, Реджайна	250.00
Відділ при Церкві Св. Андрея, Едмонтон (пожертви членок окремо)	207.00
Відділ ім. Лесі Українки в Гамільтоні доповнення до раніше вручених $150.00 — разом	150.00 300.00
Відділ ім. Кн. Ольги, Вернон, Б. К.	343.00
Відділ ім. Лесі Українки, Оттава	289.00
Відділ ім. Лесі Українки, Виндзор	250.00
Відділ ім. Ольги Кобилянської, Чиливек	200.00
Відділ ім. Олени Пчілки, Норт Бетлфорд	200.00
Відділ ім. Кн. Ольги, Ґрімзбі, Онт.	200.00
Юстина Талпаш, Саскатун	150.00
Анастасія Шемелюк-Радомська, Едмонтон	100.00
Калина Сакалюк, Торонто	100 00
Добр. Параскевія Мельник, Едмонтон	100.00
Анна Токарик, Едмонтон	100.00
Відділ ім. Кн. Ольги, Стінен. Саск.	92.00
Марія Гарасимів, Едмонтон	50.00
Ірина Федрик, Вінніпеґ	50.00
Мирослава Телеґа, Виндзор	50.00
Юзефа Друль, Овкбирн, Ман.	50.00
А .М. Тріщук, Саскатун	50.00
Марія Волчанська, Вінніпеґ	50.00
Я. Савчук, Монтреал	50.00
Ліна Голуцан, Едмонтон	40.00
Вікторія Калюжна, Лондон	40.00
Павліна Лисак, Едмонтон	35.00
Відділ ім. Кн. Ольги, Торонто	30.00
Текля Візнюра, Торгилд, Альберта	28.00
Д. Максимич, Ляшін, Кве.	25.00
Д-р Павло і Стефанія Голубіцькі, Едмонтон	25.00
Марта Маленька, Канора, Саск.	25.00
Марія Винничук, Монтреал	25.00
Анна Скоробогач, Саскатун	25.00
Анна Швець, Давфин	25.00
Варвара Логин, Гамільтон	25.00
Д-р Зоя Плітас, Торонто	25.00
Добр. Мінодора Фотій, Ричмонд Гил, Онт.	25.00
Марія Зимовець, Монтреал	25.00
О .Ковальчук, Тандер Бей, Онт.	25.00
О. Пресунька, Тандер Бей	25.00
Анна Ефтода, Йорктон, Саск.	25.00
Анна Звоздецька, Едмонтон	25.00
Джені Нацюк, Едмонтон	25.00
Залещук, Реджайна	25.00
Е. Семиволос, Брентфорд, Онт.	20.00
Параскевія Матвійчук, Брендон, Ман.	20.00
Люба Куц, Едмонтон	16.00
Відділі ім. Олени Пчілки, Бирнабі	15.00
Роза Ґушуляк, Форт Френцис, Онт.	13.00
В. Лисобей, Монтреал	11.00
Омелян Кулій, Тандер Бей	10.00
Пастор Володимир Боровський	10.00
Елас Войчук, Келовна	10.00
Анна Гузей, Вінніпеґ	10.00
М. Ґлех, Скарборо, Онт.	10.00
Марія Сорохан, Едмонтон	10.00
Анна Личка, Лимінґтон	10.00
А. Ніврянська, Ніпавин, Саск.	9.00
М. Грицюк, Суррей, Б. К.	8.00
Марія Петрусенко, Чатам, Онт.	8.00
О. Пасочник, Едмонтон	8.00
Ірина Лукасевич, Брамалія	8.00
А. Пригорницька, Торонто	8.00
Марія Гнатюк, Виндзор	8.00
Юлія Пушкар, Монтреал	8.00
Наталія Чабалка, Торонто	8.00
Стефанія Гирич, Монтреал	8.00
Ірина Талпаш, Давфин, Ман.	6.00
Марія Маланчук, Монтреал	6.00
Марія Тимчак, Монтреал	5.00
Наталія Фостей, Канора, Саск.	5.00
Анна Петрів, Вінніпеґ	5.00
Р. Темертей, Монтреал	5.00
Марія Шапка, Едмонтон	5.00
Марія Ткачук, Саскатун	5.00
Іванна Дженіс, Едмонтон	5.00
Гелен Козир, Едмонтон	5.00
Марія Хребто, Ст. Кетеринс, Онт.	4.00

По $3.00: Анна Кожедуб, Монтреал, М. Котик, Давфин, Стефанія Михасів, Саскатун, Моніка Варварич, Монтреал, Ольга Мацько, Монтреал, Галя Онуфрійчук, Вінніпеґ, М. Гуцуляк, Келовна.

ПРИДБАЛИ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

Павліна Лисак, реф. у відділі при Церкві Св. Андрея Едмонтон	**4**
Наталя Давдс, Ошава, Онт.	**2**
Маргарета Ременда, рефер. у відділі ім. Лесі Українки, Ванкувер	**1**
С. Зузак, Едмонтон	**1**
Емілія Цуркан, Стирджес	**1**
Мирослава Шпитковська, Бімзвел, Онт.	**1**
С. Семака, Смокі Лейк, Альберта	**1**
Марія Нечай, Ґрімзбі, Онт.	**1**
Марія Дорош, Саскатун	**1**
Аделя Мартин, Содбури, Онт.	**1**
Галя Українець, Гамільтон, Онт.	**1**
Василина Клапій, Едмонтон	**1**
Дора Рак	**1**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

усім народним працівникам на ниві церковній і громадській

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ у Мазепі, Саск.

Христос народився!

Дорис Маковська, голова — **Іванна Завісляк,** секр.

З Різдвом Христовим і Новим Роком

СЕКРЕТАРІЯТ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ і ЙОГО ПРЕЗИДІЯ

вітають

Український Нарід на Рідних Землях і у вільному світі, Ієрархів, Духовенство й Пастораt Українських Церков, Незламних БОРЦІВ-ПАТРІОТІВ в Україні, Проводи Міжкрайових Надбудов, Крайових Центральних Репрезентацій, Крайових Організацій і їхнє Членство і бажають

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО і УСПІШНОГО НОВОГО РОКУ!

Христос Раждається!

Президія Секретаріяту СКВУ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В ТРАНСКОНІ, МАН.

Вітаємо Центральну Управу Союзу Українок Канади, Редакцію журнала „Промінь", провінційні Управи і Членок по відділах Союзу та ввесь Український Народ по всьому світі.

Добр. Г. Тетеренко, голова — **С. Собкович,** секр.

Найщиріші побажання

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

Церковним Ієрархам, Всечесному Духовенству і Проводові Української Православної Церкви, Централі складових організацій СУС та всьому Членству з їх Родинами, Прихильникам ТУС, СУК, СУМК, СУНД; Музеям, Інститутам і Колегії Св. Андрея, пресі: „Промінь", „Вісник" і „Український Голос" та всьому Українському Народові в Україні та вільному світі.

Христос Раждається! — Славімо Його!

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В БРЕДОН, МАН.

Марія Халанчук, голова — **Мірта Друль,** секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

й

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ В НИПАВИН, САСК.

Проводові Української Православної Церкви в Канаді, на чолі з Блаженнішим Митрополитом Василієм, нашому духовенству, всім проводам і членству організації Союзу Українців Самостійників, центральній управі, Провінційним Екзекутивам, редакції „Променя", всім членкам нашого Союзу й їх родинам та всьому українському народові.

Христос Рождається! Славімо Його!

Марія Басараба, голова — **Добр. Б. Крочак,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і щасливого Нового 1985 Року

бажає

Товариство Українців Самостійників

і

Союз Українських Народніх Домів

Ієрархам і Духовенству нашої Церкви, Централі Союзу Українців Самостійників та складовим організаціям ТУС, СУК, СУМК, редакціям: „Промінь", „Вісник", „Український Голос", Дирекціям Інститутів і всьому Українському Народові,

найкращі побажання пересилає

Прот. М. Крищук,
голова

Е. Гарасимів,
секретар

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

всім своїм Рідним, Приятелям і всім Громадським Працівникам

Христос Родився! — Славімо Його!

Єлена Коваль
Калґари, Алта.

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

Членки Відділу Союзу Українок Канади
ім. Лесі Українки
при Катедрі Пресв. Тройці в Вінніпезі

Центральній управі Союзу Українок, нашим Церковним Ієрархам, Духовенству, Редакції журнала „Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові по цілому світі.

Христос Народився! — Славіте Його!

Павліна Ігнаш,
голова

Павліна Кревецька,
кореспонд. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
В ДАВФИНІ, МАН.

Вітаємо Центральну Управу Союзу Українок Канади, Редакцію журнала „Промінь", Провінційні Екзекутиви і Членок по відділах Союзу та ввесь Український Народ по всьому світі.

Марґарета Маюк, голова — **Марія Білоус,** реф.

З нагоди

РІЗДВА ХРИСТОВОГО й НОВОГО РОКУ

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. ПЧІЛКИ

в Норт Бетлфорд, Саск.

пересилають

найщиріші побажання і святочне привітання, Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним екзекутивам і всьому членству Союзу Українок Канади, Редакції та читачам „Променя", Проводові і духовенству УПЦ., Управам і членству всіх складових організацій СУС та їх Родинам.

ВСІМ БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та щасливого й успішного
НОВОГО РОКУ.

Ольга Бицкал, голова — **Марія Сохацька,** реф. „Променя"

"...Прийдіть із того світу прадіди —
Ми відчиняєм вам нарозтіж двері —
І під провісні звуки коляди
Із наоми сядьте до вечері..."

(Роман Завадович)

Найщиріші побажання всього найкращого з нагоди свят Різдва Христового, Нового Року й Водохреща Центральній управі Союзу Українок, нашим церковних Ієрархам і духовенству, спеціяльно отцеві протопресвітерові Ігореві, редакції журнала „Промінь", членам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників та їх родинам і всьому українському народові

засилають

ЧЛЕНКИ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ,
Відділ Доньки України в Монтреалі

За ЕКЗЕКУТИВУ:

Оксана Русин — голова — **Галина Сенишин — кореспонд. секр.**

"Рік від року, аж довіку,
Бувайте щасливі і здорові
Із Святим Різдвом!"
(С. Черкасенко)

Блаженнішому Митрополитові ВАСИЛІЄВІ, проводові УПЦ в Канаді і всему духовенству, голові та працівникам Централі Союзу Українок і всім його членкам, редакторці „Променя" та всему многострадальному українському народові на рідних землях і в діяспорі

бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ВІДДІЛ КНЯГИНІ ОЛЬГИ
при Катедрі Св. Володимира
в Торонті

Юлія Головата, голова
Добр. А. Ференсів, кор. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажає

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
В САСКАЧЕВАНІ

Владикам, Президії Консисторії, Духовенству Української Православної Церкви в Канаді, Централі Союзу Українок Канади, Редакції „Променя", Членкам Союзу й їх Родинам та всьому українському народові по всьому світі.

Христос Раждається! — Славіте Його!

Галя Клапущак, голова
Анастазія Зенчишин, реф. „Променя"

З нагоди Різдва Христового і Нового 1985 Року

Дирекція і Адміністрація
Українського Товариства Взаємної Помочі
у Канаді
при 235 МкҐрегор вул., Ман.
Товариство різного роду життєвої асекурації.

бажають

ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ І ІХ РОДИНАМ ПО ВСІЙ КАНАДІ
КРІПКОГО ЗДОРОВ'Я І ДОБРИХ УСПІХІВ
у 1985 році.

ДИРЕКЦІЯ:
Сергій Радчук — Президент
Орест Левицький — Заст. През.
Петро Данилюк — Секретар
Богдан Бабинець — Скарбник
Борис Саламон — Фін. Секретар

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:
п-ні Галина Бабинець
Іларіон Карп'як

ДИРЕКТОРИ ПРОВІНЦІЙ:
Дмитро Окос — Б.К.
Отто Єринюк — Альберта
Орест Пасєка — Саск.
Мирослав Бугера — Манітоба
Володимир Паньків — Онтаріо
Володимир Зимовець — Квебек

АДМІНІСТРАЦІЯ:
Леонтина Радчук — управителька
Орися Бугера — секретарка

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО та НОВОГО РОКУ

засилає

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
на Британську Колюмбію

Блаженнійшому Митрополиту ВАСИЛІЮ, Преосв. Єпископу ІВАНОВІ, Всечесному Духовенству, Крайовій Управі Союзу Українок Канади, Складовим Організаціям СУС, Управам і Членкиням Союзу, Редакції „Променя" та всьому Українському Народові.

Христос Рождається! — Славімо Його!

Люба Кут, голова
Добр. З. Туржанська, кор. секр.

Найщиріші побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого
Нового 1986 Року

засилає

МАНІТОБСЬКА ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Центральній управі Союзу Українок, нашим церковним Ієрархам і Духовенству, Редакції журнала „Промінь" та його Читачам, Членам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників та їх Родинам і всьому Українському Народові.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

С. Бейзик, голова
Добр. А. Міненко кор. секр.

З Різдвом Христовим

сердечно вітаємо

Ієрархів, Всечесне Духовенство і провід Української Православної Церкви в Канаді, Централі складових організацій СУС та все членство й прихильників — ТУС, СУК, СУМК, СУНД, Фундацію СУС; Інститути: Св. Івана в Едмонтоні, П. Могили в Саскатуні, Св. Володимира в Торонті; Колегію Св. Андрея, Редакції та працівників: „Українського Голосу", „Вісника", журнала „Промінь";

УСІМ БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Центрапя Союзу Українців Самостійників

Андрій Мельничук, голова
Фіона Пелех, кореспонд. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. Л. УКРАЇНКИ
В МОНТРЕАЛІ

Ієрархам і Духовенству, Централі Союзу Українок, Провінційним Екзекутивам, Редакції „Променя", всім Членкам Відділів та їх Родинам.

Христос народився! — Славімо Його!

А. Сойко, голова

Н. Грицина, кор. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
В БЕРНАБІ, Б. К.

ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК, ПРОВІНЦІЙНИМ ЕКЗЕКУТИВАМ, РЕДАКЦІЇ „ПРОМЕНЯ" і ВСІМ ЧЛЕНКАМ ПО ВІДДІЛАХ ТА ЇХ РОДИНАМ.

Христос Родився! — Славімо Його!

Павліна Чернівчан, голова

Павліна Фансиґа, секр.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

пересилає

СХІДНЯ ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

БЛАЖЕННІШОМУ МИРОПОЛИТОВІ ВАСИЛІЄВІ, МИТР. ПРОТ. Д-РОВІ С. ЯРМУСЕВІ — ГОЛОВІ ПРЕЗИДІЇ КОНСИСТОРІЇ, СВІТЛІЙ КОНСИСТОРІЇ, КОЛЕҐІЇ СВ. АНДРЕЯ, ЦЕНТРАЛЬНІЙ УПРАВІ С.У.С. ІЗ СКЛАДОВИМИ ОРҐАНІЗАЦІЯМИ, КРАЙОВІЙ УПРАВІ С.У.К. НА ЧОЛІ З ГОЛОВОЮ АННОЮ ХОЛОД, ІНСТИТУТАМ, ПРОВІНЦІЙНИМ ЕКЗЕКУТИВАМ, РЕДАК. „ПРОМЕНЯ" — НАТАЛІЇ КОҐУСЬКІЙ ТА ПРАЦІВНИКАМ ЖУРНАЛА, ВСІМ ЧЛЕНАМ НАШОЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ ТА ВСЬОМУ НАРОДОВІ В ВІЛЬНОМУ СВІТІ ТА БРАТАМ І СЕСТРАМ У ПОНЕВОЛЕНІЙ, АЛЕ НЕ СКОРЕНІЙ УКРАЇНІ.

Христос Раждається! Славімо Його!

Орися Сушко — голова **Анна Грицик — секретарка**

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і НОВОГО РОКУ

ВІДДІЛ СОФІЇ РУСОВОЇ В ЛОНҐ БРЕНЧ

вітає

Централю Союзу Українок Канади, Редакцію „Променя", Блаженнішого Митрополита Василія та все Духовенство Української Православної Церкви в Канаді й ввесь український народ у вільному світі та в Україні.

Галина Щерблюк, голова — **Констанція Чорна** секр.

З НАГОДИ ТОРЖЕСТВЕННОГО СВЯТА
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
СВЯТА ЄДНАННЯ В МОЛИТВІ
І ЛЮБОВІ

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ
В САСКАТУНІ

вітає

Крайову Управу та Провінційні Екзекутиви і все членство Союзу Українок Канади. Вітаємо Українську Православну Ієрархію, Духовенство, провід і членство складових організацій СУС, редакцію „Промінь", та ввесь Український Народ в Україні й у вільному світі.

Бажаємо всім святкувати згідно з нашими священними традиціями і духовому єднанні зустрічати Новий 1986 Рік.

Христос народився! — Славімо Його!

Анна Клапоущак, голова — **Марія Дорош,** референтка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Виндзор, Онтаріо

ПРОВОДОВІ У.П.Ц. В КАНАДІ НА ЧОЛІ З БЛАЖЕННІШИМ МИТРОПОЛИТОМ ВАСИЛІЄМ, ВСЬОМУ НАШОМУ ДУХОВЕНСТВУ, ЦЕНТРАЛІ і ЧЛЕНАМ СУС, ЦЕНТРАЛІ СУК, ПРОВІНЦІЙНИМ ЕКЗЕКУТИВАМ, ЧЛЕНКАМ ВІДДІЛІВ ТА ЇХ РОДИНАМ ТА РЕДАКЦІЇ „ПРОМЕНЯ".

Христос Раждається! Славіте Його!

Аделя Мілько — голова **Оля Друль — секретарка**

СЕРДЕЧНІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

пересилає

ГОЛОВІ ВІДДІЛУ СОЮЗУ ІМ. КН. ОЛЬГИ
ТА ВСІМ ЧЛЕНКАМ ВІДДІЛУ
ПРИ КАТЕДРІ СВ. ВОЛОДИМИРА
В ТОРОНТІ.

Христос народився! — Славімо Його!

АННА ЧАБАН з РОДИНОЮ
ТОРОНТО, ОНТ.

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

ВІДДІЛ ІМ. МАРІЇ МАРКОВИЧ,
КАНОРА, САСК.,

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, Редакції журнала „Промінь", Членкам всіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.

Текля Ременда,
голова

Марія Мисак,
секр.

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
В СУРРЕЙ, Б. К.

Редакції „Променя", Центральній Управі Союзу Українок Канади, всім Відділам, їх Членкам з Родинами.

ВЕСЕЛО СВЯТКУЙТЕ!
ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Василина Бонар,
голова

Марія Боднарчук-Манюк,
референтка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

УПРАВА І ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК ПРИ КАТЕДРІ СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ

Блаженнішому митрополитові ВАСИЛІЄВІ, Владикам і всьому Духовенству нашої Церкви, членкам проводу Союзу Українок Канади, Центральній Управі, Провінційним Екзекутивам, всьому Членству нашої організації по відділах разом з їх Родинами, Редакції „Променя" і всьому Українському Народові у вільному світі й в Україні.

Христос народився — Славімо Його!

Анна Томнюк, голова
Леся Івасюк, кор. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ У КАДЕТ І ЕЙЛШЕМ, САСК.

Всеч. Духовенству Української Греко-Православної Церкви, Централі Союзу Українок Канади і його Членству, Редакції „Променя" і всьому Українському Народові у світі і в Україні.

Христос Народився!

Марія Рудей, голова
Анна Н. Козунь, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ РОБЛИН, МАН.

Блаженнішому Митрополитові ВАСИЛІЄВІ, Владикам і всьому Духовенству нашої Церкви, Членкам Проводу Союзу Українок Канади, Центральній Управі, Провінційним Екзекутивам, всьому Членству нашої організації по відділах разом з їх Родинами, Редакції „Променя" і всьому Українському Народові у вільному світі й в Україні.

Христос Народився! — Славімо Його!

Юліянна Данилюк, голова
добр. О. Демчук, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ В СМОКІ ЛЕЙК, АЛЬБЕРТА

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, редакції „Променя", всім членкам Союзу та їх родинам і всьому українському народові в Канаді і по всьому світі.

Христос Народився!

Єлисавета Рошко, голова
Єлена Палічук, секретарка

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ НА АЛЬБЕРТУ

бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

нашим церковним Ієрархам і Духовенству, Центральній управі Союзу Українок, редакції журналу „Промінь" та його читачам, членам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників, Колегії Св. Андрея, працівникам „Українського Голосу" та „Вісника" і всьому українському народові по всьому світі.

Розалія Фарина, голова
Фіона Пелех, кореспонд. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ в Мирнам, Альта

Ієрархам Української Православної Церкви в Канаді, Духовенству, Управі і Членам складових організацій СУС, Централі і відділам Союзу Українок Канади та їх родинам, Українському Народові в Україні та вільному світі.

Христос Народився! — Славімо Його!

Мильдред Дубельт, голова
Орися Яремчук, секр.

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. Д-Р САВЕЛІ СТЕЧИШИН У КЕЛОВНА, Б. К.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ

засилає

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, Членству Відділів, Редакції „Промінь" і всьому Українському Народові у вільному світі та на Рідних Землях.

Христос Народився! — Славімо Його!

Марія Мельничук, голова
Ярослава Сорочинська, секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ в Йорктоні, Саск.

Блаженнішому Митрополитові Василієві, Владикам і всьому Духовенству нашої Церкви, Членкам Проводу Союзу Українок Канади, Центральній Управі, Провінційним Екзекутивам, всьому Членству нашої організації по відділах разом з їх родинами, Редакції „Променя" і всьому Українському Народові у вільному світі й в Україні.

Христос Народився! — Славімо Його!

Анна Кучерява, голова
Анна Ефтода, реф.

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і наступаючого

НОВОГО 1986 РОКУ

вітаємо

Централю Союзу Українок Канади, Редакцію журнала „Промінь", Членство по відділах, Владик та все Духовенство нашої Української Православної Церкви і ввесь Український Народ у вільному світі та на рідних землях.

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ
В ВАКАВ, САСК.

УСІМ БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

Розалія Луцюк, голова — **Олена Шевчук,** референтка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

усім Народним Працівникам на ниві церковній і громадській

ВІДДІЛ
ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ
У ГЕФФОРД, САСК.

Савеля Гарах, голова — **Ольга Смитанюк,** реф. „Променя"

Найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

ВІДДІЛ ІМ. О. КОБИЛЯЯНСЬКОЇ
У ДОНВЕЛ, САСК

Центральній Управі Союзу Українок, Провінційним Екзекутивам, Редакції Променя, Членкам усіх відділів та всьому Українському Народові.

Христос Рождається!

Галина Цимбаліста, голова — **Петруня Процишин,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм Пацієнтам і Приятелям

Dr. B. W. TRISCHUK

DENTAL SURGEON

520-C Broadway Park Plaza

Telephone 782-3555 Yorkton, Sask.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм Клієнтам і Приятелям

PARK PLAZA RESTAURANT

Broadway Park Plaza

YORKTON, SASK.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

й ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Проводові Української Православної Церкви в Канаді на чолі з Блаженнішим Митрополитом Василієм, нашому Духовенству, Проводові і Членам складових організацій СУС, Центральній Управі Союзу Українок Канади, Редакції „Променя", Провінційним Управам і всім Членкам нашого Союзу й їхнім Родинам та всьому Українському Народові

засилає

УПРАВА і ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
У ВАНКУВЕРІ

Христос Народився! — Славімо Його!

Амілія Чуйко, голова

Олена Дзюбенко, кореспонд. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо

нашій Родині, нашим Приятелям, Редакції журнала „Промінь" і всьому Членству Союзу Українок

СТЕФАН і МАРІЯ ГАРБУС

1918 SOMMERFELD AVE. SASKATOON, SASK.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
в Стирджис, Саск.

Проводові Української Православної Церкви в Канаді та всьому Духовенству, Центральній Управі Союзу Українок Канади, Редакції журнала „Промінь", Провінційним Екзекутивам і всім Членкам по відділах, Членам СУС і всьому Українському Народові.

Христос Народився! — Славімо Його!

Софія Бурим, голова

Марія Михайлюк, референтка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
в Форт Френсис, Онт.

Одночасно вітаємо Центральну Управу Союзу Українок Канади, Редакцію журнала „Промінь", Провінційні Управи і Членок, по відділах Союзу, Членам Громади та всьому українському народові.

Марія Ґушуляк, голова

Марія Сохолотюк, секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

всім своїм Клієнтам і Приятелям

CHRISTIE - HILL Funeral Chapel

22 - 5th Ave., N., Yorkton, Sask.

Allan Hill
Director

Phone (306)
782-2312

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

всім своїм Покупцям і Приятелям

YORKTON CARPET LAND LTD.

20 AGRIL STREET

YORKTON, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажають

всім своїм Клієнтам і Приятелям і всьому Українському Народові

PARKLAND INSURANCE & REALTY

M. B. Trofanenko & W. G. Gregory

Phone 783-4498

YORKTON, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

всім своїм Клієнтам і Приятелям

MUTUAL LIFE OF CANADA

MICHAEL RUSNAK — 782-2514

YOUR MUTUAL LIFE REPRESENTATIVE

83 Victor Place

Yorkton, Sask.

P N-43 NOV 85
MAGAS MRS L
13331-124 AVE
EDMONTON ALTA
T5L 3A4

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажає

всім своїм Клієнтам, українському Громадянству Йорктону й околиці та всьому Українському Народові

CLAIMS CANADA PROCYSHYN ADJUSTMENT

29—2nd Ave. N., Yorkton, Sask.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

всім своїм Клієнтам і Приятелям

RUSNAK, BALACKO & KACHUR

BARRISTERS, SOLICITORS

NOTARIES PUBLIC

1 Broadway E. Yorkton, Sask. S3N 0K4

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажає

всім своїм Клієнтам, українському Громадянству Йорктону й околиці та всьому Українському Народові

KENNETH W. WASYLYSHEN, B.S.A., L.L.B.

(Also of the Bar of Alberta and Manitoba)
BARRISTER AND SOLICITOR

44 Broadway East
P.O. Box 1475
Yorkton, Sask.
S3N 0K7

Teel. (306) 782-5588

Найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

засилає

ВСІМ СВОЇМ КЛІЄНТАМ
і ПРИЯТЕЛЯМ

BAILEY'S FUNERAL HOME LTD.

"The Chapel on the Corner"

W. Allan Bailey
Phone 783-7552

Fifth Ave. at Smith St.
YORKTON, SASK.

BRANCH CHAPEL: ITUNA, SASK.